

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Co/109/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2324202562
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2324202562.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Monika Vozárová, v spore žalobcu: PATRIOT GROUP, s. r. o., IČO: 45 407 657, so sídlom Kpt. Jaroša 1312/29, Trenčín, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., IČO: 47 256 907, so sídlom Kpt. Jaroša 1312/29, Trenčín, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. A. XXX, zastúpeného spoločnosťou: JUDr. Ivan Rendek advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 52 672 832, so sídlom Šafárikova 1522/42, Galanta, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 26C/84/2024-21 zo dňa 25. júla 2024, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Uznesením označeným v záhlaví I. výrokom súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, II. výrokom rozhodol, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

2. Právne rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil aplikáciou § 324 ods. 1 a 2, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1, § 132 ods. 1, 2, § 330 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“).

3. Prvoinštančný súd zamietnutie návrhu odôvodnil tým, že v zmysle odbornej právnej literatúry v prípade neodkladných opatrení právne pomery a ich relevanciu posudzuje konajúci súd vždy v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Potreba ich nápravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Samotný prvok naliehavosti však bez ďalšieho neznamena, že ide o akútny a jednorazový stav. Potreba upraviť pomery môže byť bezodkladná aj po určité dlhšie časové obdobie. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd posudzuje v kontexte požadovanej ochrany, či: a) je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami; b) navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti); c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti); d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav; e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality); f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Osvedčenie existencie ujmy hroziacej žalobcovi v dôsledku konania žalovaného ako elementárny predpoklad nariadenia neodkladného opatrenia nebolo zo strany žalobcu realizované, argumentácia žalobcu v dotknutej časti sa obmedzila na konštatovanie jeho subjektívneho presvedčenia, že komentáre subjektu (menom a priezviskom zhodného so žalovaným) produkované na webe v rámci komentárov reagujúcich na videá a spravodajské relácie

(Občan za dverami) obsahovo negatívne hodnotiace obchodnú činnosť žalobcu a v jednom prípade i osoby právneho zástupcu žalobcu majú potenciál spôsobiť ujmu na obchodnej činnosti navrhovateľa. Žalobca nekonkretizoval, čo bolo podkladom pre vytvorenie daného hodnotiaceho úsudku na jeho strane, z kontextu nevyplývalo, že by osoba žalovaného disponovala mienkotvornou silou z nejakého dôvodu presahujúcou efekt verejného vyjadrenia bežne pripisovaný fyzickej osobe v postavení spotrebiteľa; z listinných dôkazných prostriedkov predložených žalobcom predstavujúcich zrejme len časť komentárov reagujúcich na video a spravodajské relácie vyplynulo, že všetky z prezentovaných komentárov (teda aj komentáre iných subjektov) obdobne ako žalovaného vyjadrujú nespokojnosť s postupmi a obchodnou činnosťou žalobcu, žiaden z komentárov nebol vo vzťahu k žalobcovi pozitívneho charakteru. Žalobca neosvedčil (ani netvrdil), že by v dôsledku s vyjadreniami žalovaného malo dôjsť k prípadnému úbytku záujemcov o služby žalobcu vyplývajúce z jeho obchodnej činnosti resp. k inému priamemu dôsledku na právach a oprávnených záujmoch žalobcu. Neodkladným opatrením žiadaná úprava trvalého charakteru zároveň nezodpovedá zásade proporcionality, nakoľko právne účinky neodkladného opatrenia podľa názoru súdu prvej inštancie v kontexte žalobcom prezentovaných okolností obmedzia povinnú osobu (žalovaného) neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah na jeho právach, konkrétne tak zasiahnu do práva na slobodu prejavu odporcu ako práva garantovaného Ústavou SR. Nie je pritom rozhodujúcou skutočnosť preukázaná žalobcom o existencii judikovanej pohľadávky žalobcu voči žalovanému, nakoľko ide o samostatný oddelený nárok žalobcu voči žalovanému vymáhateľný v rozsahu účinnej legislatívnej úpravy. Nad rámec uvedeného súd prvej inštancie konštatoval, že obchodný subjekt pôsobiaci v oblasti poskytovania finančných služieb (aj) fyzickým osobám sa v rámci svojho pôsobenia vo verejnom priestore spravidla nevyhne subjektívnym hodnotiacim úsudkom klientov, pričom od takéhoto podnikateľského subjektu možno dôvodne očakávať vyššiu mieru odolnosti voči negatívnej kritike (potenciálne aj kritike nie vecnej) prezentovanej na verejných platformách. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, kde procesne plne úspešnému žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal, nakoľko nebolo preukázané, že by mu v súvislosti s predmetným konaním trovy vznikli.

4. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca a navrhol jeho zrušenie a vrátenie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s poukazom na § 365 ods. 1 písm. e), f), h) CSP. Argumentoval tým, že okresný súd nesprávne právne posúdil neprípustnosť neodkladného opatrenia z dôvodov uvádzaných v podanom návrhu. Na nariadenie neodkladného opatrenia boli splnené všetky formálne ako aj obsahové náležitosti a konajúci súd sa nevysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami. Predložením dôkazov, ktoré boli priložené k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia riadne osvedčil existenciu právneho vzťahu medzi sporovými stranami. Potreba naliehavosti bezodkladnej úpravy právneho vzťahu medzi sporovými stranami je daná existenciou sústavného, dlhotrvajúceho a neprimeraného útoku žalovaného na žalobcu, ktorý bol podrobne opísaný v návrhu na nariadenia predbežného opatrenia. Žalobca má za to, že je to práve konanie žalovaného spočívajúce v sústavne sa opakujúcich nepravdivých informáciách zverejňovaných o žalobcovi v krátkych časových intervaloch, ktoré neprimerane zasahuje do práv žalobcu a je spôsobilé spôsobiť žalobcovi nemalé škody, preto nemôže požívať právnu ochranu. Žalobca má za to, že v dôsledku konania žalovaného sa znižuje spoločenský status právnickej osoby, nakoľko rozsah publikovania v takejto miere je spôsobilý u verejnosti vyvolať negatívne domnienky, ktoré sú objektívne spôsobilé znížiť dopyt po službách žalobcu. Je jednoznačné, že predmetné tvrdenia žalovaného začali bezprostredne po uplatňovaní si práv žalobcu z riadne uzatvorenej Dohody č. 6652011 (ďalej len „dohoda“), v zmysle ktorej sa žalovaný zaviazal splniť svoj záväzok voči spoločnosti ZETR SK, s.r.o., Areál PDP Drietoma, Drietoma 913 03, IČO: 36 311 669, a to v prípade ak ho nesplní sám dlžník t.j. spoločnosť žalovaného UHERČÍK s.r.o. Dôvodnosť podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je daná, pričom je daná aj potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu. Jeho porušené práva možno efektívne chrániť práve neodkladným opatrením.

5. Žalovaný odvolanie nepodal k odvolaniu žalobcu uviedol, že napadnuté uznesenie navrhuje ako vecne správne potvrdiť. Žalobca neosvedčil existenciu jemu hroziacej ujmy v dôsledku ním uvádzaných komentárov. Žalobca poskytuje služby v oblasti vymáhania pohľadávok a finančných služieb a to aj fyzickým osobám, je logické, že to so sebou prináša aj subjektívne hodnotiace úsudky od týchto či iných fyzických osôb, ktoré sa so žalobcom dostali do kontaktu. Od takéhoto podnikateľského subjektu však možno očakávať vyššiu mieru odolnosti voči negatívnej kritike a to aj pokiaľ ide o kritiku zverejnenú prostredníctvom sociálnych sietí. Názor žalovaného, teda osoby ktorá nemá mienkotvornú silu, ale ide len o vyjadrenie fyzickej osoby v postavení spotrebiteľa a to vo forme komentára na sociálnych sieťach k príspevkom, resp. video súborom zhotoveným inou fyzickou či právnickou osobou, nemá takú silu,

aby bol spôsobilý privodiť žalobcovi ujmu. Zo screenshotov predložených žalobcom tiež vyplýva, že malo ísť zo strany žalovaného len o jeden komentár pod reláciou - video súborom zhotoveným inou osobou, ktorý bol zverejnený na internetovej stránke Facebook a jeden komentár pod reláciou - video súborom zhotoveným inou osobou, ktorý bol zverejnený na internetovej sieti YouTube, pričom tieto relácie komentovali aj iné osoby a to obdobným kritickým spôsobom. Pokiaľ by čo aj len hypoteticky žalobca preukázal, že mu došlo v dôsledku zverejnených relácií k úbytku klientov (čo ale neurobil), stalo by sa tak v dôsledku tvrdení uvedených v už uvedených reláciách, nie v dôsledku krátkeho a hoci aj kritického komentára jednej fyzickej osoby pod takýmito reláciami. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že predmetné tvrdenia žalovaného začali bezprostredne po uplatňovaní si práv žalobcu z riadne uzatvorenej Dohody č. 6652011, čo však neobstoí, nakoľko uvedená dohoda bola podpísaná ešte dňa 30.1.2012 a žalobca na jej základe začal exekučné konanie ešte v roku 2012 a následne sa v roku 2015 domáhal aj predaja založenej nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe. Žalovaný však mal svoje komentáre urobiť až v lete 2024. Žalobca vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdí, že žalovaný mal uviesť svoj komentár pod video súborom na facebookovej stránke profilu s názvom „D. E. F.“. Po oboznámení sa s celým obsahom uvedeného profilu je nutné konštatovať, že pod uvedeným profilom sa nenachádza žiaden komentár žalovaného a to pod žiadnym príspevkom uverejneným na uvedenom profile. Pokiaľ mal žalobca na mysli profil s názvom „D. E. F. G.“, na tomto sa síce nachádza relácia – video súbor s názvom „Z kaluže do blata“ zo dňa XX.X.XXXX, ktorý sa týka činnosti žalobcu, pod ktorým sa však žiaden komentár (minimálne v súčasnosti) už nenachádza. Z uvedeného dôvodu, pokiaľ by aj hypoteticky súd návrhu žalobcu vyhovel, nemal by žalovaný ani možnosť nejaký svoj komentár pod uvedenou reláciou - video súborom odstrániť. Z dôkazov založených do spisu vyplýva, že žalovaný svojimi komentármi len reagoval na video súbory vyhotovené inou osobou, nikdy len tak sám nevytváral a nezverejňoval príspevky o činnosti žalobcu. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v snahe vykresliť žalovaného čím negatívnejšie zdôraznil, že ide o dlžníka, osobu odsúdenú v trestnom konaní a pod. Rovnako sa snaží presvedčiť súd, že sa v minulosti snažil od žalovaného vymôcť splatenie jeho dlhu len legálnou cestou, čo sa mu doposiaľ nemalo podariť a žalobca mal ešte nad rámec toho o ňom šíriť nepravdivé informácie v súvislosti s jeho obchodnou činnosťou. Žalobcom vymáhaná pohľadávka je nezákonná, nakoľko si ju žalobca uplatňuje voči žalovanému de facto duplicitne a aj v nezákonnej výške. Pokiaľ ide o duplicitu pohľadávok, je pravdou, že v minulosti spoločnosť žalovaného (UHERČÍK s.r.o., IČO: 45 689 822) nezaplatila spoločnosti ZETR SK, s.r.o. faktúru č. FV2011184 na sumu 16.620,84 eur, FV 20111210 na sumu 373,13 eur a FV 20111238 na sumu 102,12 eur, teda spolu v sume 17.096,09 eur. Žalovaný bol za to odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/18/2013 zo dňa 13.3.2012 a bola mu uložená povinnosť uhradiť spoločnosti ZETR SK, s.r.o. škodu vo výške 17.096,09 eur, ktorá bola pôvodne vymáhaná v exekučnom konaní (na Exekútorskom úrade JUDr. Jozefa Augustína, so sídlom Legionárska 5, 911 01 Trenčín) pod sp. zn. EX 185/2013, v súčasnosti je vymáhaná v exekučnom konaní (vedenom na Exekútorskom úrade JUDr. Ladislava Ďordoviča ml., so sídlom Mierové nám. č. 1, 911 01 Trenčín) pod sp. zn. EX 112/2018 na základe exekučného titulu – rozsudku 3T/18/2013. Tú istú pohľadávku si však žalobca uplatňuje aj duplicitne. Táto situácia vznikla tak, že dňa 30.1.2012 žalobca, ako zástupca spoločnosti ZETR SK, s.r.o., dal dlžníkovi, ktorým bola spoločnosť Uherčík s.r.o. a pristupujúcemu dlžníkovi A. B., teda žalovanému podpísať Dohodu o zaplatení dlhu v splátkach č. 6652011. Podstatou predsa malo byť to, že čo dlží jeho spoločnosť Uherčík s.r.o. spoločnosti ZETR SK, s.r.o., to jej má uhradiť on ako fyzická osoba. Podľa textu predmetnej dohody dlh, ktorého sa mala týkať dohoda, mal vzniknúť žalovanému tým, že jeho spoločnosť Uherčík s.r.o. nemala uhradiť obchodnej spoločnosti ZETR SK, s.r.o. faktúry, pričom konkrétne malo ísť o faktúru č. FV2011184 na sumu 16.620,84 eur, FV 20111210 na sumu 373,13 eur a FV 20111238 na sumu 102,12 eur. Neuhradené faktúry zneli spolu na sumu 17.096,09 eur. Išlo pritom o tie isté faktúry, nezaplatenie ktorých viedlo k odsúdeniu žalovaného v rozsudku Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 3T/18/2013 a zaviazaniu ho k náhrade škody na tú istú sumu. Tým pádom vznikli ako keby dve pohľadávky. Jedna titulom trestného rozsudku 3T/18/2013 a jedna titulom Dohody o zaplatení dlhu v splátkach č. 6652011, obe v rovnakej výške, v oboch prípadoch bol ten istý dlžník a veriteľ, obe mali (hoci už nie formálne) ten istý právny základ. Po podpise Dohody o zaplatení dlhu v splátkach bolo s touto duplicitnou pohľadávkou nakladané ako s novou, resp. ďalšou popri pohľadávke na náhradu škody, ktorá mala svoj právny základ v trestnom rozsudku. V podpísanej dohode bolo ako predtlačný text uvedené, že žalovaný mal uvedenou dohodou splnomocniť spoločnosť Mediator services, s.r.o., ktorá bola prepojená so žalobcom (pozn. vysvetlíme v ďalšom texte), aby táto spoločnosť za neho podpísala súhlas s vykonateľnosťou vo forme notárskej zápisnice. Na základe tohto splnomocnenia došlo k podpísaniu Notárskej zápisnice č. N 87/2012, Nz 7221/2012, NCRIs 7415/2012, zo dňa 29.2.2012, spísanej Mgr. Petrom Mikitom, notárom

so sídlom v Trenčíne. Na základe tejto notárskej zápisnice, ako exekučného titulu, bolo vedené exekučné konanie Mgr. Jurajom Galom, exekútorom so sídlom v Nitre, pod sp. zn. EX 576/2012. Teda došlo k vymáhaniu „akože inej“ pohľadávky, ako tej, ktorá bola vymáhaná JUDr. Jozefom Augustínom pod sp. zn. EX 185/2013 a teraz JUDr. Ladislavom Ďordovičom ml. pod sp. zn. EX 112/2018, na základe trestného rozsudku. Exekučné konanie vedené Mgr. Jurajom Galom pod sp. zn. EX 576/2012, teda exekučné konanie predmetom ktorého malo byť vymożenie pohľadávky v zmysle Notárskej zápisnice č. N 87/2012, Nz 7221/2012, NCRIs 7415/2012, zo dňa 29.2.2012, spísanej Mgr. Petrom Mikitom, notárom a Dohody o zaplatení dlhu v splátkach č. 6652011 zo dňa 30.1.2012, však bolo súdom vyhlásené za neprípustné (uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 3.5.2016, č.k. 25Er/348/2012-101, EX 576/2012, v spojení s uznesením Krajského súdu Nitra zo dňa 29.6.2017, č.k. 1CoE/16/2017-124, právoplatným dňa 7.9.2017). Súdny poukázali na to, že medzi oprávneným a povinnými došlo dňa 31.1.2012 k uzatvoreniu Dohody o zaplatení dlhu v splátkach č. 6652011, súčasťou ktorej vo forme predtlaču bol aj text o splnomocnení spoločnosti Mediator services, s.r.o. povinnými na uznanie záväzku v mene povinných v notárskej zápisnici ako exekučného titulu. Konateľ zaniknutej spoločnosti Mediator services, s.r.o. H. I. bol pritom v minulosti spoločníkom spoločnosti PATRIOT HOLDING, a.s. IČO: 46 660 232, Legionárska 7158/5, 911 01 Trenčín, ktorá bola podľa obchodného registra spoločníkom obchodnej spoločnosti PATRIOT GROUP, s.r.o. IČO: 45 407 657, so sídlom Legionárska 7158/5, 911 01 Trenčín, teda žalobcu. Uvedené spoločnosti mali spoločného konateľa, ako aj sídlo spoločnosti. Spoločnosť PATRIOT GROUP, s.r.o. vystupovala pri uzatváraní dohody o zaplatení dlhu v splátkach č. 6652011 ako splnomocnenec veriteľa. V priebehu exekúcie bola pohľadávka postúpená spoločnosti PATRIOT INVESTÍCIE, s.r.o., IČO: 46 690 808, so sídlom Legionárska 7158/5, 911 01 Trenčín. Spoločníkom a štatutárnym orgánom tejto spoločnosti bola obchodná spoločnosť PATRIOT HOLDING, a.s. Spoločnosť PATRIOT INVESTÍCIE, s.r.o. bola zároveň aj nástupníckou spoločnosťou zaniknutej spoločnosti Mediator services, s.r.o. Nástupníckou spoločnosťou spoločnosti PATRIOT INVESTÍCIE, s.r.o. bola spoločnosť B.S. s.r.o. Súdny na základe vyššie uvedeného dospeli k záveru, že splnomocnenie uvedené v dohode o zaplatení dlhu v splátkach č. 6652011, ktoré je už dopredu súčasťou uzatvorenej dohody, je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom a tak na základe neho nemohlo dôjsť zo strany Mediator services, s.r.o. k uznaniu právneho dlhu a teda k vydaniu a podpísaniu notárskej zápisnice č. N 87/2012, Nz 7221/2012, NCRIs 7415/2012 zo dňa 29.2.2012 spísanej Mgr. Petrom Mikitom, notárom. Plnomocnenstvo udelené povinnými spoločnosti Mediator services, s.r.o. v dohode zo dňa 31.1.2012 nie je platným právnym úkonom, pretože konajúci H. I. zastupujúci Mediator services, s.r.o. nemohol pred notárom platne vyhlásiť uznanie záväzku a súhlasiť s vykonateľnosťou notárskej zápisnice v mene povinného, keďže konal v záujme veriteľa a nie povinných. Na základe takéhoto konania zástupcu boli potom povinní zaviazaní na splatenie svojho dlhu v lehote, o ktorej nemali vedomosť, rovnako ani nemali vedomosť o konkrétnej výške, ktorú mali zaplatiť. V uvedenom prípade bol evidentný rozpor záujmov splnomocneného zástupcu a zastúpeného v zmysle § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Splnomocnený zástupca povinných, ktorý by mal povinných pri uznaní dlhu a spísaní notárskej zápisnice zastupovať, bol určený priamo v dohode, čo malo za následok, že povinní si nemohli svojho zástupcu vybrať na základe svojej vôle. Navyše z vyššie opísaných skutočností je zrejmé majetkové a personálne prepojenie splnomocnených osôb ako aj priebežných vlastníkov vymáhanej pohľadávky (PATRIOT GROUP, s.r.o., Mediator services, s.r.o., PATRIOT HOLDING, a.s.). V dôsledku neplatného plnomocnenstva podľa § 39 Občianskeho zákonníka bolo neplatné aj vyhlásenie H. I. v predmetnej notárskej zápisnici. H. I. nebol oprávnený zastupovať dlžníkov pri spisovaní notárskej zápisnice a z toho dôvodu je tento právny úkon absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka a nemohol slúžiť ako exekučný titul. Povinný bol pri spísaní notárskej zápisnice zbavený možnosti konať na základe svojej slobodnej vôle. Predmetná notárska zápisnica nespĺňa podmienky materiálne vykonateľného exekučného titulu, keďže bola spísaná na základe absolútne neplatného právneho úkonu. Napriek tomu, že exekučné konanie, ktorého účelom bolo vymáhať duplicitnú pohľadávku, vyhlásili súdy za neprípustné, začala sa spoločnosť PATRIOT INVESTÍCIE, s.r.o. (ktorá bola prepojená so žalobcom, tak ako to vyplýva aj z vyššie uvedených uznesení Okresného súdu Nitra a Krajského súdu Nitra), ktorá bola v tom čase vlastníkom pohľadávky zabezpečenej záložným právom, domáhať ešte v priebehu exekučného konania výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou. V rámci uvedenej dražby bola založená nehnuteľnosť predaná hlboko pod cenu osobe „nastrčenej“ a tá následne vydraženú nehnuteľnosť predala konateľovi žalobcu. Predmetná dobrovoľná dražba bola rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 26C/49/2016-714 zo dňa 31.2.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 10Co/118/2022-773 zo dňa 27.9.2023 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Galanta č. k. 26C/49/2016-782 zo dňa 6.11.2023, určená za neplatnú. Žalobca v snahe vymôcť duplicitnú pohľadávku za každú cenu zaslal žalovanému po určení dobrovoľnej dražby za neplatnú oznámenie o začatí výkonu

záložného práva, tentokrát vo forme priameho predaja. Pokiaľ ide o nezákonnosť výšky pohľadávky uplatňovanej žalobcom, spočiatku dlh žalovaného predstavoval len sumu 17.096,09 eur, k úhrade ktorej bol žalovaný zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 3T/18/2013 zo dňa 13.3.2012. Čo sa týka zdublikovanej pohľadávky, teda pohľadávky titulom Dohody o zaplatení dlhu v splátkach č. 6652011, spoločnosť PATRIOT INVESTÍCIE, s.r.o. (ktorá bola majetkovo a personálne prepojená so žalobcom a ktorá následne túto pohľadávku postúpila na žalobcu) ku dňu podania návrhu na vykonanie dobrovoľnej dražby, t.j. ku dňu 23.04.2015, si už nárok uplatňovala v sume 113.899,91 eur (15.156,09 eur na istine a 98.743,82 eur na príslušenstve). Žalovaný ani nemá vedomosť, v akej výške si žalobca mieni uplatňovať svoju pohľadávku ku dnešnému dňu, keď sa mala pohľadávka podľa veriteľa len za prvé dva roky skoro desať násobne zvýšiť. Aj vzhľadom na uvedené je zrejmé, že žalovaný mal dôvod na nespokojnosť, ako aj na svoj kritický názor.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 – ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP v spojení s § 367 ods. 2), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto postupom podľa § 387 CSP napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

7. Predmetom konania je návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v znení: Žalovaný je povinný zdržať sa zverejňovania nepravdivých, hanlivých a urážlivých výrokov o žalobcovi a jeho podnikateľskej činnosti, zdržať sa používania a zverejňovania obchodného mena žalobcu v negatívnom zmysle, a to na verejne prístupných internetových stránkach, sociálnych sieťach, mediálnych kanáloch ako aj vo vykonávaní akýchkoľvek iných aktivít poškodzujúcich dobrú povesť či obchodné meno žalobcu, zmazať všetky nepravdivé, hanlivé a urážlivé výroky o žalobcovi a jeho podnikateľskej činnosti zverejnené na verejne prístupných internetových stránkach, sociálnych sieťach a mediálnych kanáloch.

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i jednotlivé argumenty žalobcu predstreté ním v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

9. Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

10. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

13. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha, ods. 2 k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

14. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

15. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ods. 2 pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, ods. 3 ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

16. Podľa § 330 ods. 2 CSP, ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

17. Ustanovenie § 330 ods. 2 CSP je súčasťou procesnej úpravy konania pred súdom od účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilného sporového poriadku, t.j. od 01.07.2016. Dôvodová správa ako interpretačné pravidlo zákona k jeho zneniu, vypovedajúce o vôli a zámeroch zákonodarcu, k ust. § 330 ods. 2, resp. spoločne k zneniu ust. § 329 a § 332, len stroho uvádza, že v navrhovanej právnej úprave sa odzrkadľuje koncepčná zmena, podľa ktorej sa neodkladné opatrenia nemusia nevyhnutne spájať s konaním vo veci samej, a v ktorej predkladateľ upúšťa od dočasnosti predbežných opatrení zakotvenej v predchádzajúcej právnej úprave. Pri absencii objasnenia dôvodu, pre ktorý zákonodarcu pristúpil k zásadnej zmene procesnej úpravy rozhodovania súdu, aj úpravou danou ustanovením § 330 ods. 2 Civilného sporového poriadku a okolností jej prijatia, tzv. occasio legis, je na interpretovi zákona identifikovať zmysel slovného textu normatívneho aktu, v ktorom je právna norma vyjadrená jeho výkladom. Platiť by pritom malo, že je žiaduce výrazovým prostriedkom použitým v právnej norme priradiť taký význam, resp. rozumieť im v zmysle právneho jazyka a jeho kontextu s ďalšími zákonnými ustanoveniami. Kritériom pre posúdenie toho, či je možný pri návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia postup podľa § 330 ods. 2 CSP je nielen povaha veci, ale aj potreba bezodkladného upravenia pomerov (§ 325 ods. 1 CSP), účinky ktorého budú smerovať do budúcnosti. Vo všeobecnosti nie je možné vymedziť, ktoré subjektívne nároky svojou povahou vždy pripúšťajú nariadenie neodkladného opatrenia s výrokom totožným ako je výrok vo veci samej. Spravidla ide o špecifické zdržovacie nároky, z povahy veci je zrejmé, že takéto rozhodnutia neprichádzajú do úvahy v prípade určovacích výrokov, štandardných žalôb o zaplatenie peňažnej sumy a podobne (Civilný sporový poriadok, komentár, nakl. C.H. Beck, 2016, s. 1124).

18. Súdna prax i odborná verejnosť dospela k záveru, že nariadenie takéhoto neodkladného opatrenia je prípustné predovšetkým pri zdržovacích nárokoch, typických pre ochranu vlastníckeho práva a iných absolútnych práv pôsobiacich proti všetkým (napr. ochrana osobnosti, ochrana dobrej povesti právnickej osoby, ochrana proti nekalej súťaži a pod.). Najmä v prípade takýchto nárokov môže byť navrhovateľ skutkovými okolnosťami vystavený nevyhnutnosti domáhať sa predbežnej ochrany v rovnakom rozsahu a s rovnakými účinkami ako pri konečnom rozhodnutí. Ide o také situácie, keď nariadenie iného neodkladného opatrenia nie je možné, efektívne ani potrebné, no zároveň treba zamedziť pokračovaniu v protiprávnom konaní, ktoré by vzhľadom na svoju závažnosť mohlo viesť k nenapraviteľnej, prípadne ťažko napraviteľnej ujme, respektíve ktoré neustále spôsobuje (narastajúcu) ujmu, pričom poskytnutie následnej ochrany v konečnom rozhodnutí vo veci samej by bolo nemožné alebo prinajmenšom nedostatočné.

19. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu (pozri rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Obdo/76/2016, sp. zn. 8Cdo/83/2017).

20. Legislatívnu možnosť nariadiť neodkladné opatrenie podľa § 330 ods. 2 CSP nie je možné aplikovať bezvýhradne, pretože súd musí v každom jednotlivom prípade dôkladne zvážiť, či nariadené neodkladné opatrenie, ktoré konzumuje vec samu, nezasahuje do ústavnoprávnych garancií civilného procesu. Práve špecifikum prejednávaneho prípadu (prípád nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré konzumuje rozhodnutie vo veci samej) si podľa odvolacieho súdu vyžaduje dôsledné skúmanie všetkých zákonných predpokladov pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, pretože predmetné neodkladné opatrenie nemá v takom prípade dočasnú povahu a ani sa v ňom nevykonáva dokazovanie v rozsahu, v akom sa vykonáva vo veci samej.

21. Podľa § 19b ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "Občiansky zákonník") pri neoprávnenom použití názvu právnickej osoby sa možno domáhať na súde, aby sa neoprávnený užívateľ zdržal jeho užívania a odstránil závadný stav; možno sa tiež domáhať primeraného zadosťučinenia, ktoré sa môže požadovať aj v peniazoch, ods. 3 odsek 2 platí primerane aj pre neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby.

22. Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy SR každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

23. Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

24. Podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy SR každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

25. Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy SR slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

26. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo strany ohrozené. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Ďalším zákonným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Z charakteru neodkladného opatrenia pritom vyplýva, že pred jeho nariadením súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie a nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej, pričom pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania. Navrhovateľ neodkladného opatrenia osvedčuje (hodnoverne) dôvodnosť a trvanie chráneného nároku, ako i potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

27. Procesné zabezpečenie má vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnoprávnemu nároku, bez ohľadu na druh neodkladného opatrenia, keďže zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ani ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Jeho podstatou je totiž obmedzenie určitých práv a ukladanie subjektívnych povinností rozhodnutím súdu, a to vo vzťahu k slobodným a autonómnym právnym subjektom (porov. Števček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1106 s.). Hoci posúdenie úspešnosti osvedčenia podlieha špecifickým kritériám typickým pre inštitút neodkladného opatrenia, bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Pri osvedčovaní dôvodnosti a trvania chráneného nároku, teda nároku vo veci samej, je žalobca povinný dosiahnuť tzv. hodnoverné osvedčenie (keďže zjavne nedôvodnému nároku nemožno poskytnúť predbežnú procesnú ochranu). Osvedčené skutočnosti majú preto spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska hmotného a procesného práva legitimizuje vyhovujúci výrok a teda nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia (porov. Števček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1106 s.).

28. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (Števček, M., Ficová, S. H., J. Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1092 s.).

29. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť súd o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť. Potreba úpravy pomerov musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu.

30. V prípade neodkladného opatrenia ide o procesný inštitút, ktorý má osobitný charakter vyznačujúci sa najmä nevyhnutnosťou jeho vydania. Povinnosťou navrhovateľa je v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia opísať rozhodujúce skutočnosti, ktoré hodnoverne osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Z pojmu „osvedčenie dôvodnosti“ vyplýva, že v danom prípade ide o rozhodovanie súdu bez nutnosti vykonať dokazovanie, ako aj bez povinnosti zisťovať všetky konkrétne skutočnosti, ktoré je potrebné overiť pri vydávaní rozhodnutia vo veci samej. (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 358/2021 zo 6. septembra 2021).

31. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania, pričom osvedčené skutočnosti majú spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti (na základe čoho súd z nich pri rozhodovaní vychádza). Žalobca osvedčuje (hodnoverne) dôvodnosť a trvanie chráneného nároku (nároku vo veci samej), ako i potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Podľa právnej teórie (Števček, M. a kolektív, Civilné právo procesné, Eurokódex s.r.o., Bratislava 2010, strana 309) osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Postačuje, že osvedčené skutočnosti sa mu so zreteľom na všetky okolnosti javia ako nanajvyš pravdepodobné (viď Ústavný súd SR I. ÚS 102/2005, III. ÚS 298/2008, atď.).

32. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné skúmať naliehavosť a nevyhnutnosť zásahu do vzťahov sporových strán prostredníctvom neodkladného opatrenia súdu. Neodkladné opatrenie má mimoriadny charakter, čo znamená, že jeho nariadenie prichádza do úvahy v prípade splnenia formálnych zákonných predpokladov, keďže pri rozhodovaní o ňom sa dokazovanie nevykonáva. Nie je však možné nariadiť neodkladné opatrenie bez osvedčenia potreby bezodkladne upraviť pomery strán (§ 325 ods. 1 CSP).

33. Neodkladné opatrenie má mimoriadny charakter, čo znamená, že jeho nariadenie prichádza do úvahy v prípade splnenia formálnych zákonných predpokladov, keďže pri rozhodovaní o ňom sa dokazovanie nevykonáva. Nie je však možné nariadiť neodkladné opatrenie bez osvedčenia potreby bezodkladne upraviť pomery strán (§ 325 ods. 1 CSP). Práve špecifikum prejednávaneho prípadu (prípady nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré konzumuje rozhodnutie vo veci samej) si podľa odvolacieho súdu vyžaduje dôsledné skúmanie všetkých zákonných predpokladov pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, pretože predmetné neodkladné opatrenie nemá v takom prípade dočasnú povahu a ani sa v ňom nevykonáva dokazovanie v rozsahu, v akom sa vykonáva vo veci samej.

34. Súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia skúmať naliehavosť a nevyhnutnosť zásahu do vzťahov sporových strán prostredníctvom neodkladného opatrenia súdu. Neodkladné opatrenie má mimoriadny charakter, čo znamená, že jeho nariadenie prichádza do úvahy v prípade splnenia formálnych zákonných predpokladov, keďže pri rozhodovaní o ňom sa dokazovanie nevykonáva. Nie je však možné nariadiť neodkladné opatrenie bez osvedčenia potreby bezodkladne upraviť pomery strán (§ 325 ods. 1 CSP).

35. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/122/2022 zo dňa 19.10.2022, podľa ktorého „kritériom pre posúdenie toho, či je možný pri návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia postup podľa § 330 ods. 2 CSP je nielen povaha veci, ale aj potreba bezodkladného upravenia pomerov (§ 325 ods. 1 CSP), účinky ktorého budú smerovať do budúcnosť“.

36. Potrebu nariadenia neodkladného opatrenia žalobca odôvodnil tým, že účelové opakujúce sa konanie žalovaného je spôsobilé privodiť nemalé škody, zásahy ohrozujú a narušujú samotnú dôveryhodnosť, diskretnosť, vážnosť či slušnosť pri plnení záväzkov žalobcu a vykonávaní jeho obchodnej činnosti, pričom zároveň ohrozujú a narušujú samotnú istotu a povesť žalobcu z pohľadu tretích osôb, s ktorými žalobca pravidelne trvalo prichádza alebo môže prísť do obchodného resp. iného kontaktu. Neoprávnené zásahy sú preto viac než spôsobilé očierniť žalobcu a povedomie o vykonávaní jeho podnikateľských aktivít v očiach verejnosti. Pripojil printscreen (na čl. 8-11) komentára pod videom na facebookovej stránke profilu „D. E. F.“, v ktorom žalovaný uviedol: „J., K., L. a spol. M. N. partia na pohľadanie“, „Je to partia ľudí ktorí sa nezastavia pred ničím. Vidina ľahkeho zbohatnutia im zahmlila mozog. L. hovorí vám niečo meno O.?“, a zároveň printscreen (na čl. 12) komentára na YouTube-ovom kanáli „P. M. N.“, konkrétne pod videom s názvom Dokedy budeme tolerovať úžeru? M. N. neoprávnené vymáha pohľadávky! v znení „Je to partia podvoníkov, ktorí neoprávnené vymáhajú pohľadávky a pripravujú vás o majetok. M. N., L. a spol. Všetko majú dopodrobna vyšpekulované a všade po slovensku majú podchytených sudcov, alebo prokurátorov ktorý im pomôžu v ich činnosti.“

37. V prejednávanej veci dospel odvolací súd (rovnako súd prvej inštancie) k záveru, že v danom prípade zo skutočností uvedených v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako ani z ostatného obsahu spisu, nevyplývajú žiadne skutočnosti osvedčujúce naliehavosť a nutnosť potreby úpravy pomerov strán sporu navrhovaným spôsobom. Žalobca ničím neosvedčil, že je bezodkladne potrebné, aby bolo nariadené práve neodkladné opatrenie a prečo nie je namieste, aby prebehlo riadne konanie o ochranu osobnosti s riadne vykonaným dokazovaním, v ktorom by mal žalovaný možnosť vyjadriť sa k žalobe. Žalobca návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy v prípade, ak by ním navrhované neodkladné opatrenie nebolo vydané, čím neosvedčil, že je daná potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami, čo je podľa § 325 ods. 1 CSP podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia, keď iba samotné tvrdenia žalobcu označené v odseku 36 uvedené neosvedčujú. Súd dodáva, že takýto nedostatok návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemôže nahrádzať vlastnými úvahami, pretože by porušil princíp rovnosti strán. V súvislosti s uvedeným sa odvolací súd nemohol stotožniť s tvrdením žalobcu (v odvolaní), že v prípade žalovaného sa jedná o sústavne sa opakujúce komentáre (na adresu žalobcu), keďže z obsahu spisu vyplýva, že sa jedná len o jeden komentár pod videom relácie Občan za dverami RTVS zverejnenej na internetovej stránke Facebook a jeden komentár pod videom relácie Občan za dverami RTVS zverejnenej na internetovom kanále YouTube, pričom video relácie nezverejnil žalovaný. Teda okresný súd správne v odseku 13 odôvodnenia napadnutého uznesenia uzavrel nenaplnenie predpokladu potreby neodkladnej úpravy pomerov, čím vec správne právne posúdil, a teda odvolací dôvod (§ 365 ods. 1 písm. h/) nebol naplnený.

38. Zároveň je nutné konštatovať, že v prípade návrhu žalobcu (žalovaný je povinný zdržať sa zverejňovania nepravdivých, hanlivých a urážlivých výrokov o žalobcovi a jeho podnikateľskej činnosti, zdržať sa používania a zverejňovania obchodného mena žalobcu v negatívnom zmysle, a to na verejne prístupných internetových stránkach, sociálnych sieťach, mediálnych kanáloch ako aj vo vykonávaní akýchkoľvek iných aktivít poškodzujúcich dobrú povesť či obchodné meno žalobcu, zmazať všetky nepravdivé, hanlivé a urážlivé výroky o žalobcovi a jeho podnikateľskej činnosti zverejnené na verejne prístupných internetových stránkach, sociálnych sieťach a mediálnych kanáloch) ide o neodkladné opatrenie podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. d) CSP (niečo vykonať, niečo sa zdržať alebo niečo znášať), ktoré spočíva v uložení povinnosti niečo aktívne vykonať, zdržať sa istých rušivých zásahov, alebo naopak, strpieť určité obmedzenia. Výrok neodkladného opatrenia môže znieť na individuálny výkon, zdržanie alebo zákaz niektorej z uvedených možností, prípadne kumuláciu všetkých alebo niektorých z nich. Tento pomerne široký zákonný obsah umožňuje poskytnúť efektívnu ochranu v rôznych skutkových situáciách. Rovnako ako pri neodkladnom opatrení na obmedzenie dispozičného oprávnenia podľa § 325 ods. 1 písm. c) CSP je však súd povinný zohľadniť reálne dôsledky jeho nariadenia s osobitným dôrazom na prevenciu vzniku neprimeranej ujmy na strane povinnej osoby.

Neodkladné opatrenie nesmie nikoho obmedzovať nad rozsah, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie sledovaného účelu. Príliš všeobecne žalobcom formulované sa zdržanie zverejňovania nepravdivých, hanlivých a urážlivých výrokov o žalobcovi a jeho podnikateľskej činnosti, sa zdržanie používania a zverejňovania obchodného mena žalobcu v negatívnom zmysle, zmazanie všetkých nepravdivých, hanlivých a urážlivých výrokov o žalobcovi a jeho podnikateľskej činnosti vedie k neprimeranému obmedzovaniu povinnej osoby. Ak je výrok žalobcom naformovaný bez toho, aby sa uviedlo v súlade s návrhom na vydanie takého súdneho rozhodnutia, akých konkrétnych výrokov žalovaného sa má vo vzťahu k žalobcovi zdržať (resp. ktoré konkrétne výroky majú byť odstránené), dochádza k zásahu, ktorý je neprimeraný. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, obsahujúci všeobecnú formuláciu tak ako je uvedené vyššie. Vymedzenie obsahu a rozsahu navrhovaného obmedzenia je obsiahnuté v petite návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým je súd viazaný (§ 216 ods. 1 CSP) a preto ak žalobca nevymedzil konkrétne výroky žalovaného, nemohol tak za žalobcu urobiť súd, ktorý rozhoduje medzi dvoma sporovými stranami a nemôže priznať niečo iné než bolo žiadané. Navrhovaná všeobecná formulácia neodkladného opatrenia potom vedie k zamietnutiu návrhu (návrh nemá vady, pre ktoré by bol daný dôvod podanie odmietnuť).

39. V súvislosti s požiadavkou žalobcu (zmazať všetky nepravdivé, hanlivé a urážlivé výroky o žalobcovi a jeho podnikateľskej činnosti zverejnené na verejne prístupných internetových stránkach, sociálnych sieťach a mediálnych kanáloch) odvolací súd zastáva názor, že preventívny charakter neodkladného opatrenia neumožňuje, aby sa žalobca úspešne domáhal neodkladným opatrením povinnosti odstrániť príspevky z internetových stránok, prípadne z facebookového profilu, sociálnych sietí a mediálnych kanálov ak tieto už boli zverejnené, t. j. tvrdený zásah do práva žalobcu už nastal. Ak sa žalobca ako navrhovateľ neodkladného opatrenia domnieva, že niektoré z už uverejnených informácií boli nepravdivé a spôsobilé privodiť mu určitú ujmu, musí byť aj v jeho záujme dosiahnuť trvalé odstránenie následkov zásahu, čoho sa môže domáhať iba žalobou vo veci samej o ochranu osobnosti v sporovom konaní. Iba v konaní o veci samej pri rešpektovaní základných princípov sporového konania, ako je princíp prejednací a princíp rovnosti zbraní, bude možné po vykonaní dokazovania posúdiť, či zverejnené informácie sú alebo nie sú pravdivé a či sú alebo nie sú objektívne spôsobilé zasiahnuť do práv žalobcu (porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 245/2012).

40. K uvedenej problematike sa vyjadril aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. III. ÚS 511/2021 zo dňa 16.09.2021, v ktorom uzavrel, že „otázkou však zostáva vymedzenie tých situácií, kedy môže súd rozhodujúci o nariadení neodkladného opatrenia dospieť k presvedčeniu, že ním nariadeným neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov strán. Trvalá úprava pomerov je zásadne dosiahnuteľná len rozhodnutiami vo veci samej, ktoré sú výsledkom zákonom definovaného civilného sporového konania a ktoré končia právoplatným rozsudkom alebo zákonom pripusteným odklonom s rovnakými účinkami (platobný rozkaz, rozsudok pre zmeškanie). Preto rozhodnutie o neodkladnom opatrení bez uloženia povinnosti podania žaloby vo veci samej môže byť len celkom výnimočným nástrojom vyriešenia sporu dvoch strán, a to v zásade len v situácii, ak v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia dôjde ku konsenzu strán o tom, že ich spor bude vyriešený touto procesnou formou. Vyriešenie sporu neodkladným opatrením, ktoré konzumuje konanie vo veci samej, je bez súhlasu oboch strán o takomto riešení sporu nielen konštrukciou, ktorá sa bez jasného základu vymyká Civilným sporovým poriadkom predpokladanému rozhodovaniu vo veci samej, ale aj konštrukciou na hrane základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.“

41. Odvolací súd nezistil naplnenie ani odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e), f) CSP, keď žalobca nekonkretizoval v čom vidí nesprávnosť.

42. S poukazom na uvedené, pokiaľ súd prvej inštancie napadnutým uznesením v I. výroku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, rozhodol vecne správne a preto odvolací súd po vysporiadaní sa s podstatnými tvrdeniami odvolateľa, s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnuté uznesenie, včítane správneho závislého II. výroku o náhrade trov konania (odvolaním osobitne nenapadnutého) potvrdil.

43. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a ustanovením § 262 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu

úspešný, preto mu vznikol voči žalobcovi, v konaní neúspešnému, nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

44. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

45. Na záver odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní žalobcu, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 218/2010, podľa ktorého obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97).

46. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).